

València 12. gener. 1965

Reverend pare:

Perdoneu la tardança en contestar-vos. Sóc informal però ara podré contar-vos coses més substancials

Ens han estafat. I lo trist és que ens han estafat el representants de l'Església a la diòcesi de València. El procés ha seguit el següent.

- 14 abril - Es presenten una comissió de laics valencians al Sr Arquebisbe, sollicitant la defensa de la nostra llengua davant la Comissió Episcopal Nacional. Hi anarem gent important, entre ells els finances de la tribuna (el negoci diocesà), Martí Domínguez, Soriano, Nicolau Primitiu etc... I'escríu una respectuos, humil, suau i formentat. Ell, ens va dir: "Lo hago mío de todo corazón." Però en Madrid no va dir "esta boca es mía"

- Maig comença la campanya per recollir firmes sollicitant lo mateix. Comença la maniobra desde la Col·legiata de Xatiba i desde el Seminari i la Lúria, contra la llengua valenciana. En Xatiba col·labora la primera línia de FET-IONS. dignent que sí és una maniobra del

valencianisme y comunismo".

- Setembre. Abans de començar la III Sessió del Concili l'Arquebisbe renuncia als arxiprests i els diu: "Gracias a Dios aquí no tenemos el problema de Cataluña, por lo que no hará falta introducir el valenciano. Yo voy a decir en Roma que mi clero me ha pedido que no se introduzca el vernáculo (por a ell, vernacula o castella) en la liturgia". S'alça l'arxiprest de Montcada: "Señor Arzobispo ¿que clero el clero no ha pedido nada?" respon l'Arquebisbe: "Losas de D. José (el de Montcada) siempre han querido. Sicutate hi-jo mío. Voy a decir en Roma que mi clero...". Altres intervencions: "Que clero excelencia?" y respon: "Hijos míos, voy a decir en Roma que mi clero... (así la frase de rigor) - y en caso de reformas se introduciría muy poco el castellano, mi diócesis será la más latina" (s.c.).

- Diciembre - Forma del Concili. (Això del Concili, es un dia es veu que es dormia en les sessions, puix no s'entia de res, almenys no ho demostra) i declarava a la premsa col-
cal: que ha donat una estupenda informació de lo que allí passava (la premsa no ha dit mai res del Concili)
b) "Respecto a la introducción de las lenguas vernacu-

Dià 22 desembre

- Entreguem 20000 firmes sollicitant la introducció de la nostra llengua, al Sr. Arquebisbe. Figuren en la llista el marqués del Guix, Baltasar Rull, magistrat del Tribunal Suprem, el compositor Joaquín Rodrigo, el pintor Segrelles, el novel·lista Perz i Perz, etc.---

- a les 12 Reunions d'Assumptes ~~els~~ ^{els} dies l'arquebisbe "Eso del valenciano es una una manobra política. (ell es del Consejo del Reino), en Francia se hace en frances (mentira) en Italia en italiana (mentira) y en España en Español (mentira Vgr: Navarra, Barcelona) ¿en sus parroquias entienden el castellano? ¿si? pues es lo más que hablar. Eso del valenciano son cosas de D. Vicente Sorribes i D. Luis Almir (nomina a aquestos que no tenen pes, i ometen a nostre esposa, el ~~de~~ sacerdot de més prestigi de la Diòcesi, i d'altres).

- A tot açò quan foren presentats a la Comisión Episcopal Nacional, es missal per a la aprobació i posteriorment es fan les traduccions, el bou de l'Arquebisbe no presenta el missal valencià de Mn. Sorribes, per lo qual al no conèixer-lo ^{la Comisión} no ha segut autoritzat el seu ús

Gener - Es publicuen les disposicions referents a la litúrgia, en elles figuren els Missals utilitzables, no figura cap valencià, es clar.

S'admet la llengua romanca, el castellà es clar, en l'Epístola i l'Evangeli.

- Qui "se hanan traduccions de los ritos de los sacramentos al valenciano". Però, ningú no els usa. ¿per a qui, si tots lo demés es ja en castellà?

I acaba amb una amenaça per a aquells que "por su celo pastoral se exceda en sus funciones".

- Gener - Se li presentarà un escrit signat per catòlics de varen demanant

a) en zona castellana de la diòcesi, la implantació del castellà

b) zona valenciana parlant, dividirà en 2 subzones

a') zona bilingüe, us de castellà i valencià proporcionalment a nombre de parlants

b') zona monolingüe valenciana, prioritat al valencià, sense excloure el castellà

a la diòcesi, els valencians parlants encara son 110000

i els castellans parlants: xurros, i habitants de València- ciutat
500000.

No ens faran cas, hi sollicitarem una entrevista, i
així fins que Déu vullga.

Sembla que l'Arquebisbe és un joguet en mans del
Seny familiar. En Joaquin Mestre, el "maginavels" local,
aspira a ser bisbe, i "fa mèrits" davant de Franco.

Ha respost més gent de la que ~~era~~ pensarem, però
tot és inútil, s'ens estafa impudicament. Els antideri-
vals, fruit espontània del país, s'ens vinen dient: "És
us ho diem, deixeu-se de sotanes?"

A novembre, quasi expulsarem a un seminarista del
nau joble del Seminari, per parlar de progrésisme, de
longar, Rahner, la llengua valenciana, i "Lerra d'Or".

Així estan les coses. Els blasquistes sempre deien
"i on està el clero!"

Ta ho veieu. Perdoneu si m'he desenfogat amb vos

Fiticialment vostre

